

1. To na tym světě čas pořát plênê,
deň za dnêm, hodina za hodinó.
Mê ale vimê, že ten náš přênde
a bečkê se po vrch naplnijó.

2. Pipa se zabléskne, vêpadne kapka
ze zlata stvořené žêvé vodê,
dědek se ôsmêje, nasraná babka,
vi že je čas ôtyct do hospodê.

Pre.:

Staré je teprvá třêcetpět dni,
a ôš je fšôdê tak oblíbené.
Nedêlé nic, jenom si sedni,
a vêchôtné Moravan vêchlazené.

Ref.:

Z láskó ho vařêlê, z láskó ho pijem,
ta láska v nás jak slônko hoři,
ode zdi ke zdi pak dom spolô pudem,
módři jak nejaci dochtoři.

Z láskó ho vařêlê, z láskó ho pijem
na žižeň a nebo na zdraví,
společně s nim ôš leta tô žêjem,
fšecko s nama děckê oslavi.

3. Bévalê časê, gdê tô eštê nebêl,
lêďum furt neco chêbêlo,
desitka vládla celymô světô,
dovijak dobře se nežêlo.

4. Pak přêšlê za Mirkem, vêmêslê pivo,
hořky a chôtny, žádná voda,
těšky jak mévajó Hanáci žêvot,
pivo, co sêlê a zdraví dodá.

Pre.:

Staré bêl teprvá třêcetpět dni,
a hneť bêl fšôdê tak oblíbené.
Nedêlé nic, jenom si sedni,
a vêchôtné Moravan vêchlazené.

Ref.:

Z láskó ho vařêlê, z láskó ho pijem,
ta láska v nás jak slônko hoři,
ode zdi ke zdi pak dom spolô pudem,
módři jak nejaci dochtoři.

Z láskó ho vařêlê, z láskó ho pijem
na žižeň a nebo na zdraví,
společně s nim ôš leta tô žêjem,
fšecko s nama děckê oslavi.

5. Ať ôš seš gdo chceš, toš fčêl mosiš ôznat,
bez něho nebêl bê tak heské svět.
Gdêš k němô sedneš, toš neômiš přestat,

děť na chôt' jich vĕpiješ ě dvacetpĕť.

Ref.:

Z láskó ho vařélê, z láskó ho pijem,
ta láska v nás jak slônko hoři,
ode zdi ke zdi pak dom spolô pudem,
módři jak nejaci dochtoři.

Z láskó ho vařélê, z láskó ho pijem
na žižeň a nebo na zdraví,
společně s nim ôš leta tō žêjem,
fšeckó s nama děckê oslavi.